

Glasnik blage vijesti za spasenje svim umornima i bolesnima po duhu, duši i telu.

Izdavač: **Matija Baumgärtner,**
VINKOVCI, Gundulićeva 58.

HRIŠĆANSKI MESEČNI GLASNIK

Odgovorni urednik: **Petar Dautermann**
NOVI SAD, Živ. Petrovića ul. 3

Neka Isus Hrist bude hvaljen.

Radlobeseda G. A. Waldvogel.

Latinski kršćani su jedan drugog pozdravljali sa rečima: »Laudate Jesum Christum«. (Hvalite Isusa Hrista). Ja se radujem da je taj pozdrav kod mnogih hrišćana oživio. Hvalite Gospoda! Kako je to lep izraz, tako pozdraviti jedan drugog.

Hrišćanski Internacionalni pozdrav.

Moj jedan prijatelj išao je na svom putovanju kroz zapadnu Evropu u jednu zemlju sa kojim jezikom on nije govorio. Nije niti dotičnog poznao, koji će ga na određenom mestu dočekati, ali on je bezbrižno stajao na stanicama i viknuo »Haleluja«. Brzo dođe jedan čovek k njemu koji je ovaj pozdrav čuo i razumio. »Haleluja«, koje ne znači ništa drugo nego »Hvalite Gospoda«. Izgleda da je to internacionalna reč pozdravljanja dece Božje.

Opetovni nalog u reči.

Želim pročitati jednu vrstu iz poslanice Jevrejima 13 glave. »Kroz Njega dakle da svagda prinosimo Bogu žrtvu hvale, to jest plod usana koje priznaju ime njegovo«. Ovdje se pozivamo da neprestano Boga hvalimo. To nije samo na tome mestu naznačeno da trebamo Gospoda hvaliti. Često čitamo u Psalmima od hvaliti. Tamo nalazimo izgovor »Hvalite Gospoda« mnogo puta. Božja reč nas potiče da Ga u svako doba hvalimo, i sa »svemu što je u nama«. Tako budemo isto pozvani da donosimo bez prestanka žrtvu hvale. Koje znači, Njegovo ime slaviti.

U današnje vreme nema više puno naroda u svetu, koji doista od celoga srca Boga hvale. Ali Bog još svedno ima jedan narod koji hvali, koji nalazi u hvaljenju radost, i ušlo mu je već sasna u narav da Boga hvali.

Samo narod koji je Isusa Hrista kao svoga Spasitelja priznao može Njega pravo hvaliti, jer hvaljenje je izraz od Njegove dobrote, Njegovog blagoslova i Spasenja. To je pravi sadržaj hvaljenja. Nama se ovdje kaže da je to jedno priznanje Njegovog imena. Njegovo ime napisano je za Spasenje. Ime Njegovo

priznati znači, Njegovu dobrotu i Spasenje izgovoriti; i nitko nemože govoriti o dobroti Božjoj ili Boga za svoga Spasitelja nazvati, osim toga, koji je u Hristu našao Spasenje Božje.

Sve što život ima.

Ima raznih načina kako možemo Boga hvaliti. Jedan od najboljih jeste sa pjevanjem slaviti Gospoda. U 40 Psalmu čitamo priznanje Davidovo od svog Spasenja. Tamo nam se kaže: »On metnu u usta moju pesmu novu hvalu Bogu našem«. Mi trebamo Gospodu dati čast i sa Psalmovima i duhovnim pjesmama ga slaviti. Ovakva hvala ako je od srca, je Bogu ugodna.

Trebamo Gospoda i sa klicanjem hvaliti. Biblija kaže: »Blago narodu koji mogu klicati«. Mi čitamo da u nebu u slavi reč Dođi sa pozivom Haleluja se kliče, dok ne odjekne kao glas grmljenja i šum mnogo vode. U psalmima još čitamo da možemo Boga sa raznim muzičkim instrumentima slaviti i hvaliti. Da mnogo načina ima kako možemo Gospoda slaviti. Sa našim svedočenjem Ga isto slavimo, kada drugima pripovedamo o dobroti i milosti Božjoj.

Neovisan od osećaja.

Gospoda trebamo uvek slaviti. U takim časovima gdje se baš ne osećamo da ga hvalimo, možemo to u vjeri činiti. Mi možemo naše priznanje Njegovoj nepromenjenoj dobroti, milosti i vjernosti iskazati, koje ostaju istinite bez obzira dali to osećamo ili ne. To je hvaljenje naše vere i to je Bogu milo. To je moćno oružje, jer jača naše pouzdanje i veliča Boga.

Žrtva hvale.

Možda ćete se čuditi kada se govori od žrtvovne hvale. Pojedini su to već izjavili: »Da je nešto žrtvovati teško; jer žrtvu prineti nije tako jednostavno. Isto tako je nekada teško i Gospoda slaviti, ali —

ako se baš zato i ne osećamo — hoćemo svedno da Ga slavimo. Ja ne mislim da je to značaj toga stiha. Mi se možemo nalaziti u jednoj kušnji, ali se trebamo ugledati u Gospoda Isusa i sjećati se da Njegova milost večno traje, i da vernost Njegova nikada ne ostari, zato hvalimo Ga i od celoga srca dajmo Mu slavu. To nije niti teško činiti, a nije još niti žrtva u tom smislu. Pri tom što mi Njega slavimo sa znanjem da je On veran i da su Njegova obećanja istinita raste naša vera i mi Ga hvalimo u radosti Gospodnoj.

Ja mislim, to je jedan primer, koji se u novom zavetu često nalazi. U starom zavetu donosio je svećenik žrtve; on sam je mogao žrtve na oltar prineti i žrtvovati. On je bio osobito posvećen, Gospodu služiti. U novom zavetu je svaki verni kroz krv i Duha Hristovog za službu posvećen. Gospoda slaviti je od najvažnijih službi novozavjetnih svećenika. Kroz Isusa Hrista možemo mi uvek ovu žrtvu hvale Bogu prineti. Bog je kroz to proslavljen, a mi budemo blagosloveni, i ne samo mi, nego i drugi budu jačani i ohrabreni.

Petar i Pavao kao predlika našem kršćanstvu.

Luka 5:1-11

U navedenom tekstu je po izgledu samo od Petra govor. Ali kad dobro posmatramo ovu priču od ribolova prvih učenika, koja se slikovito otkriva ne samo na Genezaretskom jezeru, nego i doživljali koje su Apostoli za prvo vreme činili. Vrlo bojazno su se držali ovi dvanaest Palestine kao da je ona samo njihov djelokrug, i da samo svomu narodu smiju donositi Evandjelje. I svedno je nakon Duhova kršćanstvo među židovima imalo slabi napredak i čula se tužba: Celu noć smo se trudili, i ništa ne uhvatismo.

Zato vreme je duhovno slobodni Pavao izašao među pogane i zadobio je velike neočekivane uspjehe. Jedna zajednica za drugom su osnovane u maloj Aziji, Macedoniji i Grčkoj. Zar nije iz ovih stvarnosti dosta razumno govorio Duh sveti drugim Apostolima: izađite na dubinu i bacite mreže svoje te lovite!

O kako su ova dva Apostola bili požudni za istinom! Među ovima što su se stiskali oko učitelja bio je već od početka prvi, neumorni priprosti ribar Šimun Petar. Kada bi Isus potrebovao ladju da šnje govori množini naroda onda bi Petar bio prvi spreman za službu. Koliko puta je on svojim odgovorom dokazao na Isusova pitanja, kroz iskreno priznanje svog vatrenog srca, radosno svoje mišljenje: »Gospodine! Kome ćemo ići? Ti imaš reči večnoga života! Pavao koji je došao kao mladić u Jerusalem da postane učitelj zakona, a mislio je da kroz gonjenje Nazarenske sekte služi Božjoj istini, nije mogao udarati protiv njihovog bodila, pošto je duša njegova žedala za celom spasajućom istinom. Kod Damaska osvanula mu je svetlost Hristove spoznaje. Tada se on ponovno zadubio još tri godine u studije da može naknadno kao naoružani svedok Evandjelja stupiti među Židove i pogane. Tako je i ovaj Apostol bio pun, svetog pogona istine!

I kako su oba bili poslušni Božjim otkrivenjima u rečima Gospodnjim. Kako Petar pobeđuje svoje promisli, zdvajanje, predsude: po tvojoj reči Gospodine, baciću mrežu. A Pavao ne traži saveta od tela i krvi, nego drži sve za štetu Hrista radi, svetsku čast, slast, svaku dobit i priznanje: Ja moram propovedati Evandjelje, potreba je na meni, a Ljubav me Hristova goni!

Ovakve poslušne i za istinom žedajuće učenike bi Gospod i danas još htjeo i potrebovao! Veliko je zna

Kroz Duha svetoga.

Još se i druga misao ovde nalazi. Bude nam kazano, da mi trebamo uvek Bogu žrtvu hvale »kroz Njega« prineti. To ne znači samo da je Gospod Isus uzrok našeg hvaljenja, da Spasenje kroz Njega nas čini za hvaliti, ono znači više. On nam kaže, kada mi naše srce otvorimo da Boga hvalimo, i naši Slavopoji Njemu dopiru, da Duh Hristov nama u pomoć dolazi i da nas potiče Isusa slaviti. To je kroz Hrista kroz Duha svetoga da naše slavljenje kao sveti kad se Bogu podiže.

O kolika je prednost sa Duhom svetim biti napunjen! To je jedan od najboljih dokaza da smo Duhom napunjeni. Još nismo nikada nekoga našli koji je u stvarnosti sa svetim Duhom napunjen, a da nije Gospoda slavio. U 10 glavi Djela Apostolskih nalazimo, kada je narod u kući Kornelije bio Duhom svetim napunjen, da su Boga slavili i Hrista hvalili. Tako je bilo na dan Duhova. Tako je to uvek kada narod bude sa svetim Duhom napunjen. Ljubezni, primimo poziv Božje reči, da obučemo haljine hvaljenja, jer On je to vredan i dostojan.

nje, a još veće je sveopće nastojanje za spoznajom u svakom području samo ne u tom što bi čoveka načinilo čovekom što mu daje mir, što ga zaista oslobađa i čini blaženim. Pitanje: šta mi treba činiti da se spasim? nije njihovu dušu mučilo, a svedno ovisi samo o njihovom vlastitom rešenju, da prime pravu sreću. Ali sa njihovim znanjem oni odbacuju posprdno spasonosnu istinu Evandjelja sa nevjernim podsmehom i kažu: Šta je Bog? Šta Duh? Šta je Spas i mir? Šta je ovo carstvo nebesko od kojeg vi propovedate? Jedan lepi san, jedna pobožna želja.

Posledica zdvajanja i nevjerstva istine su tu: Nemir iznutra i vana, pritužba kod pojedinih, jednom reći rečeno veliko nezadovoljstvo. Hrist je istina koja nas oslobađa; On je taj koji nam donosi mir. To je On Petru i Pavlu dokazao i svakoj duši koja je Njegovom pozivu sledila. O da bismo prislušivali mnogim Božjim otkrivenjima u prirodi i u čovečanstvu, u zakonu i Evandelju, u razumu i savesti i pobožnom osećanju da kroz to uvek Njegovu volju bolje upoznamo Nemojmo one časove držati izgubljenim koje posvetimo domu Gospodnjem i u našoj komorici za potražbom istine. I ako u našoj duši osećamo kao nalog: Bog tako hoće! Tada nemojmo tražiti saveta od tela i krvi, nego izađimo na visine Božjeg ravnjanja. Samo tamo primamo blagoslov. Namesto se protiviti Božjoj istini, nastojmo što više sa Božjom decom govoriti: Na tvoju reč hoću da idem kamo Ti hoćeš, Ti najbolje znaš, kamo ja pripadam i gdje ja Tebi i narodu mogu biti koristan. Tvoja volja neka bude!

Mi hoćemo od naših Apostola da naučimo i njihovu strpljivost u djelu i poniznost i u uspjesima. Oni su bili postavljeni na razne poteškoće. Nakon bogate žetve prvih Duhova, gdje je Petar kao radosni žetovec smeo skupljati u žitnice svoga Gospoda, sledile su dosta mršave godine, koje su njegovom uzburkanom srcu često mogle uzdisaje doneti: Mi smo dan i noć se trudili i ništa nismo ulovili. I Pavao nije na svojim putovanjima samo uspeha doživio, a najmanje kod svog naroda u Zbornicama Židova. Koliko puta je morao od njih ostepiti sa neuspjehom; a i na neplodnom polju Atene od njegovog posijanog semena nije donelo tako reći nikakvog ploda. Uvek je neki opasni neprijatelj sijao kukolja u njegovo puno nade radno polje.

Ali on nije isto izgubio volju i radost kao ni Petar. Oni su se uvek ponovno tješili sa rečima njihovog učitelja: nebojte se odsele ćete ljude loviti. Ne boj se Petre, ako ti i krvav istučen stupiš pred sabor. Ne boj se Pavle, od mnogo izruganog Korinta, jer imam mnogo naroda u tom gradu.

Strpljenja trebamo i mi u vreme kušnje i neuspjeha. Roditelji koji nastoje svoju djecu u strahu Gospodnjem odgojiti, i ne ide tako lahko kako bi oni to želili. Jer to sve čini lakomišljenost mladog srca, ili hrđavi dečki koji ga mame. Tako možda učitelj i propovednik se trude dobro seme u oranicu Gospodnju da ubace, a ono padne mnogo na tvrđi put, na kamenito ili među trnje i retkost je ploda vidjeti.

Tu trebamo sa strpljenjem izdržati u borbi, u

kojoj stojimo. Mrežu trebamo uvek ubaciti na zapovest Gospodnju, da On dađe da uzraste u svoje vreme, ako i nije za naše vreme, ali svedno za pravo vreme. Nesmemo postati nemarni niti pustiti da se oganj na srcu gasi, nego Gospodu budućnost preporučiti sa pouzdanjem: On će sve dobro učiniti!

A ako je On to učinio, naše naprezanje sa uspjehom krunio i možda nam još više dao, nego što smo mi uopće očekivali, tako da i za nas važi značajna reč: Mreža se poderala od velikog lova, Božji blagoslov u njegovoj punini dao je našem životu novi put i novu snagu, onda hoćemo i mi da Mu damo čast kao i Apostoli, i kao puno klasje u poniznosti se duboko pred Njegovom dobrotom pognuti.

† J. Wissmann

Izveštaji iz dela Gospodnjeg.

Novi Sad. Kako su divni putovi Gospodnji i velika Njegova djela! Veliki blagoslov primaju oni, koji izvršuju pravdu Božju.

Gospodu našem Spasitelju koji je nama bio u svemu uzor i predlika, usojelo je opet kroz milost i blagodat Božju da su tri duše 18 juna 1939 god. načinile u krštenju zavjet sa Bogom. Od navedenih krštenika su dve duše iz Novog Sada od omladine, koje su već i Duhovno krštenje doživile. Slava Gospodu da se Njegovo obećanje još uvek ispunjuje, Haleluja!

Na osvitku dana krštenja bilo je vrlo tmurno vreme i izgledalo je da se uopće neće moći ovaj svečani čin obaviti, pošto je i kiša padala, pa su već mnogi bili žalosni. Ali putevi i pomisli Gospodnji su drugačiji nego li su naši, i Gospod je to sve divno izveo. Posle podne kako je to već bilo određeno, da će se krštenje obaviti na Dunavcu, bilo je vreme još vrlo lepo, tako da se isto moglo obaviti, pri kojem je prilično slušalaca prisustvovalo, a reč Božja govorila se u tri jezika. Brat Sorg stari govorio je u njemačkom jeziku, brat Schal u mađarskom, a brat Dauterman koji je obavljao krštenje govorio je državnim jezikom. U to vreme prolazilo je više čamaca, koji su zastali kada su čuli te divne pesme koje su se u Slavju Gospodnju pevale, i čekali su dok se obavilo krštenje. Jedan od prisutnih kad sam u propovedi spomenuo da se Gospod Isus dao od Jovana krstitelja u Jordanu krstiti da se ispuni svaka pravda Božija, počeo se rukom krstiti i više puta je opetovao reč Jordan koja je njemu bila svetinja. Posle obavljenog krštenja otišli smo u stan brata Vebera gdje smo rukopolaganjem molili preko krštenika, koje je bilo vrlo svečano. Zatim smo svi skupa puni članovi i novo krštenici primili svetu pričest, gdje je Gospod bio prisutan za celo vreme sa Njegovim djelajućim Duhom, tako da su duše bile vrlo dirnute i sa suzama su hvalile Spasitelja za to veliko djelo Spasenja, koje je On na krstu za njih svršio. Gospod je još kroz prošlostvo javio: »Dječice moja, Ja vas ljubim, ali držite

moje zapovesti, jer ću skoro doći i hoću da vas odvedem tamo gdje sam Ja«.

Velika Kikinda. Kroz Božju milost je i ovdje se počela razvijati jedna mala Hrišćanska zajednica vernih, koji su prihvatili i veruju celu reč Božju, što su učenici gonjeni kroz Duha svetoga napisali da nam bude putokaz, pa ih je Gospod i blagoslovio. Ta mala zajednica koja je pre godinu dana sa nekoliko članova osnovana očevidno napreduje; pošto veruju u sva obećanja Božja. Neka i u buduće Gospod Isus u svima poteškoćama bude njihov vođa. Dne 19 juna dobio sam poziv od braća iz Kikinde da dođem ako mi je moguće 25 juna k njima, jer ima duša koje su spremne za krštenje. Ja sam poziv prihvatio i sledio te smo ja i moja kćerka stigli 24 juna uveče u 8 sati u Kikindu, gdje su nas dva brata na stanici dočekali i odveli nas u njihov molitveni dom, gdje smo se još sa pesmama u Gospodu radovali do posle 12 sati noću. Sledeće jutro imali smo službu Gospodnju, i Gospod Isus koji je naš dobri pastir nahranio je naše umorne duše sa Njegovom nebeskom manom rečju života. Čas je bio vrlo blagosloven, jer su duše bile dirnute kroz Njegovu reč, a prisutnost Gospodnja mogla se osetiti.

Posle podne u 4 sata održali smo svečano krštenje na kraj grada u jednoj vodi, gdje je 6 duša i to: 2 iz Kikinde a 4 iz Beodre iz obližnjeg mesta načili sa Bogom zavet u krštenju pred mnogim svedocima, i priznali su da je Isus Hrist njihov Spasitelj. Jedna od ovih duša je nekoliko dana pre ovog krštenja kod kuće u molitvi primila Duhovno krštenje, a sada je bila vrlo radosna da je mogla kroz Božju milost i ovu poslušnost i zapovest Gospodnju izvršiti, gdje Isus kaže učenicima: »Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih u ime oca i sina i svetoga Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovedao; i evo ja sam svama u sve dane do svršetka veka. Amin.«

P. Dautermann

Božje oko.

Nedavno sam čitao gdje je jedan starješina nekog zavoda načinio na Božić sledeći pokus: On nije napisao imena djece na pakete, koje su oni dobili za Božićni dar, nego ih je sve poslagao na veliki stol, a decu je pustio da sami izbiraju. Drzoviti su izabrali lepe velike pakete, a plašljivima ostali su mali paketi. Kod ispakivanja šta se je desilo? U lepim velikim paketima bile su jeftine stvari, a u malim bile su vrednosne stvari. Tu se opet ispunila reč: »Tko se zadnji smije taj se najbolje smije«. Nakon toga su dečki bolje razumeli reč iz pisma: »Čovek gleda što je na očima, a Gospodin gleda na srce«.

Ova mala priča pokazuje na važnu činjenicu. Bog gleda na ovaj svet sa drugim očima nego mi, On meri naše reči i djela sa drugom merom nego mi, i ne da se zaslepiti od vanjskog sjaja kako se to uvek kod nas dešava. »Čovek gleda što je na očima, a Gospodin gleda na srce«. Ova nam reč otvara razum za mnogo šta, što mi inače u bibliji i životu ne razumjevamo.

Ja sam odgojen u skromnosti. Moji roditelji mi nisu mogli dati novaca ili kakvog drugog sredstva, ali imao sam kršćanski odgoj i dobru školsku naobrazbu. Nakon par godina mogao sam već preuzeti jednu službu. Za čašćom i slavom postao je pogon sve

veći, a za ono što je najglavnije nije ostalo skoro vremena. Dragi Bog je više puta podigao svoj kažiprst da me opomene. Kroz stečaj jedne tvrtke izgubio sam moje nameštenje, a kroz to i moju uštedu. Nakon duljeg vremena besposlice morao sam tražiti zaklona kod nekog uboškog doma i čekati dok se negdi otvore za me vrata. Po čovječjem mišljenju bio je to zaista teški udarac. Ali ja sam kroz to tako daleko došao, da sam dragom Bogu za tu školu zahvalan. Jer sada

imam veliki broj siročadi oko sebe za koje smijem nešto činiti. Sada mogu za djelo Božje to činiti što sam zanemario za nekoliko dobrih prošlih godina.

Sada znam da mi ljubezni Bog i u vreme patnje pomaže i u svakoj oskudici sa moje strane stoji. Ova sigurnost je vrlo jaka utjeha: »Bog sve vidi«. Stoga nas može ova reč od svakog mudrovanja osloboditi i prevesti zdravoj jednostavnosti: »Čovek gleda što je na očima, a Gospodin gleda na srce«.

E. F.

To učinih za tebe.

Jedan umjetni slikar po imenu Šternberg dao je privesti u svoju umjetničku radionicu jednu česku siromašnu cigansku djevojčicu da tu retkosnu lepoticu slika. Za vreme što je mala ciganka ovdje morala dan u dan tiho sedeti, da je umjetnik slika, pregledala je ona sve što se u toj radionici nalazilo i u jednom kutu otkrije još nedovršenu sliku Hristovo razapeće.

Ona upita umjetnika »tko je taj hrđavi čovek i što je on učinio, da je taku strašnu kaznu zaslužio«. Umjetnik se nasmije preko njenog neznanja, i pripoveda joj da taj na drvo prikovani čovek nije na nikakvi način hrđav, nego da je bolji od svih ostalih dobrih ljudi na svetu.

Od tog vremena htjela je ona sve više od priče skrsta da čuje. Ona nije imala do sada od toga nikakvo znanje. Njeno prvo znanje od narodnog Spasitelja saznala je na temelju njenog pitanja, na koje umjetnik nije rado odgovorio, jer on nije imao pravu ljubav naspram Spasitelja. Mala je sada svedno doznala da je ovaj čovek umro da druge od smrti spasi. To je na njoj činilo veliki utisak, a vrlo se čudila da umjetnik ima tako malo osećaja za ovog najboljeg čoveka od svih ljudi; jednog dana reče ona njemu: »Ja sam mislila da vi Njega ljubite, kada je on za vas umro!«

Ova napomena je slikaru duboko u srce ušla. Do sada je on Hristovu smrt pogledao samo kao žalosnu slikarsku tragediju. Božji život Isusa njega nije nikad dirnuo, ali sada je ova neznajuća mala ciganka njemu ovu stvar sa druge strane pred oči stavila, i on nije prije našao mira dok nije sa svojim dušobrižnikom o tom razgovarao i na koncu postao sluga i

sljedbenik Isusa Hrista. Pod velikim uticajem nove ljubavi prema Spasitelju svršio je on početku sliku, koja je naknadno našla mesto u slikarskoj galeriji u Düsseldorfu.

Nakon jednog vremena skobio se on sa svojim prijašnjim uzorom sa malom cigankom kod one slike. Plaćući reče ona k tomu međutim promjenjenim, da, preinačenim Isusovim učeniku: »Majstord, dali je On i za siromašne cigane umro? Ja bi željela, da je On i za mene umro!«

Sada je mogao slikar njoj blagoslov povratiti, kojega je ona jednoč u neznanju njemu donela. On je njenom malom strpljivom srcu pripovedao da je Isus i za nju umro i ona je prihvatila Spasenje. Puna radosti mogla je tada otud otići.

Nekoliko meseci kašnje ležala je mala devojčica nedaleko grada na umoru u jednom ciganskom taboru. Ona je poslala po slikara da dođe knjoj. Kada je on došao, zahvalila mu se i reče: »Ja sada idem k Njemu. Ja ljubim Njega, i znam da On imeneljubljuje! Sada smijem za uvek kod Njega ostati!«

Nakon nekoliko godina posmatrao je jedan Grof istu sliku, koja je i na njega načinila veliki utisak. Pogled Spasiteljev prozeo ga, i činilo mu se, kao da je On otvorio usta svoja i kazao mu: »To učinih za tebe! Što činiš ti, za mene?« Grof Zinzendorf našao je u tom trenutku skriveno blago, i otišao radostan, i posvetio je svoj život službi Božjoj. Njegov život, imetak i celi utjecaj, sve što je on bio i imao posvetio i velikoj Milijskoj zadaći. On je postao osnivač zajednice slobodne braće i njenog velikog Misijskog nastojanja.

D. Witt

Jedan istraživač prirode doneo je jednoč jaja od slavuja u hladne krajeve u nadi, kada se budu ova jaja u njihovom kraju izgleda, da će ptice taj kraj primiti za svoju domovinu. Kada su se izlegli i odrasli, odleteli su posle leta u njihovu domovinu i nisu se nikada više vratili. U istom načinu smo mi, i ako smo u tom svetu rođeni, ali nismo za taj svet određeni. Kada vreme za nas bude došlo, da ovo telo napustimo onda ćemo u našu večnu domovinu poći.

Kada je mladić Stilling bez sredstava na Studije oputovao u Strasburg, susreo se on u Frankfurtu sa jednim poznatim trgovcem, koji ga je pozvao na večeru i pitao: »Otkuda vi dobijete novaca za studirati?« »Ja imam bogatog oca u nebu, koji će se pobrinuti.« »Koliko imate novaca?« Nakon duljeg oklevanja bio je odgovor: »Jedan talir«. Trgovac promisli, i reče: »No, ja sam jedan blagajnik vašeg oca« i izbroji mu trideset talira i još mu zabrani da zahvali.

Jednoč su u Meksiku uhvatili jednu pticu i poslali je u malom kavezu 850 milja udaljeno u jedno mesto. Kada je ova ptica izrasla, odletela je nazad bez da je znala puta na isto mesto od kuda je bila uzeta. Njen prirodni nagon vodio ju je tako. Tako isto napušta čovjek čija je savest kroz milost Božju oživila, ovaj prolazni svet i zadobije spomoću vodstva Duha svetoga nebo, večnu domovinu za koju je on i načinjen.

Predplaćujte se na glasnik blage vesti

»PUT SPASENJA«

koji doista pokazuje svim umornim i bolesnima po duhu, duši i telu put k' spasenju.

Ne zaboravite pravovremeno poslati pretplatu za tekuću godinu.

UREDNIŠTVO.

Pretplatna cena: U našoj državi godišnje 12 Din., za inostranstvo 20 Din. Za Ameriku 50 C.
Čekovni konto broj 46.988 Poštanske štedionice - Zagreb.

Štamparija Farkaš i Dürbeck, Novi Sad, Železnička ul. 30. — Telefon: 24-88